

IX. ÉVFOLYAM 3. SZÁM 2023. JÚNIUS
LEVÉL A SZERKESZTŐSEGNEK: marcalinaplo@gmail.com

MARCALI VÁROSI ÖNKORMÁNYZAT INGYENES MAGAZINJA
MEGJELNIK 5500 PÉLDÁNYBAN

marcalinapló

ELHUNYT DR. SUCHMANN TAMÁS, MARCALI DÍSZPOLGÁRA

Írásunk nem készült sem életrajznak, sem pedig egy politikai pálya értékelésének. Csak emlékképek ezek, vékonyabb - vastagabb ceruzavonások egy Marcaliból induló és ide hazatérő, teljesítményével magának díszpolgári címet kivívó, magasra emelkedett ember arcképéhez.

Suchman Andor és felesége, Bauer Júlia házassági fényképe

A család

„Gyurika nincs, Apám sincs. ... Nem maradt életben más rokonom, csak a Sanyi bátyám. Senki más nem Mondtam, nincs értelme tovább az életnek. ...lefutottam a lépcsőkön, és rohantam a Dunához ... A parton egy pillanatra megálltam, néztem a vizet, és egy gyerekalakot láttam a vízből kiemelkedni. Az arca - ahogy később megszületett a Gabi - ugyanolyan volt, ez nem képzelgés, ez így volt.”

Bauer Júlia szavai ezek, Suchmann Tamás édesanyjáié.

A húszas éve elején járó fiatal lány a sors kiszámíthatatlan kegyelméből túlélte Auschwitz poklát, és tekervényes úton ugyan, de végül haza is keveredett. A célig kitarított, de ott összeomlott, akár az egykori maratoni katona. Megtépázott idegrendszerét egy látomás simította ki: A folyóból kiemelkedő kisgyermek arca az élet folytathatóságának ígéretét hordozta, aminek megtartó ereje lett. Célt adott az életének, de feladatot is tartalmazott - a helytállás parancsán túl a tanúságtétel kötelezettségét. Mindkettőt teljesítette.

A két holokauszt - túlélő, Bauer Júlia és Suchmann Andor egymásba kapaszkodva próbált talpra állni, mindenükből kifosztva és mindenkijüktől megfosztva. Összeházasodtak, megszületett két kisfiúk, Gyurika és Gabika /Tamás/. Marcaliba az ötvenes évek elején keveredtek, és egész életüket itt élték le, abban a Kaposvári utcai házikóban, ahol otthonra leltek. A családot előbb-utóbb szinte mindenki megismerte.

Bandi bácsi fuvaros volt, rengeteg emberrel került kapcsolatba - kinek fát hordott, kinek szemet vagy téglát. De a kenyérgyárból is ő szállította ki a pékárut Marcali intézményeibe, boltjaiba. Emblematikus figurája volt a városnak jellegzetes öltözékével, összetéveszthetetlen sapkájával, közvetlen, barátságos modorával.

Juliska néni zárkózottabb természet volt, éles elmével, művészi hajlamokkal megáldva. Tanítónőnek készült eredetileg, de közben megbolondult a világ:

„Szülőhazám jaj mit tettél a gyilkosokkal szövetkeztél. Elkergettél, megtagadtál, pribékek kezére adtál.

Gyökereim széjjeltépted homlokomon szegénybélyeg.

Minden nap a csodát várom, huszonegy lennék a nyáron.

Kicsiny falum, szűkebb hazám, sírban nyugvó Édesanyám,

Itt lélegzem, csak itt élek, szívet, hazát nem cserélek.”
/ Bauer Júlia, 1945. /

Mit lehetne még ehhez hozzátenni?

A fiúk korán munkára lettek fogva. Ha a helyzet úgy kívánta, maguk is beálltak az apjuk mellé, először csak a rakodásban segítettek, később már fuvaroztak is, önállóan.

Gyuri, az idősebbik gyerek kárpitosmester lett, itt alapított családot, itt nevelte fel a gyerekeit. Szakmájából adódóan sok marcali otthonában megfordult. Néhány éve még naponta lehetett látni őt a város utcáin, ahogy kis motorján a „hegyre” tart. Ma már - hasonlóan a szülőkhöz - ő sincs közöttünk. Családja pár hónap különbséggel veszítette el mindkettőjüket, feleségét is, őt is.

Tamás

Avagy a Gabi? Netán „a” Suchmann?

Megszületésekor édesanyja ugye benne vélte felfedezni az egykori látomásában megpillantott égi jelenség arcát, nem csoda, hogy egész életében korlátlan és korlátozhatatlan rajongással ölelte körül a fiát, aki a Mama mindenre kiterjedő figyelme, gondos nevelése mellett cseperedett fel. A kötelező iskolai oktatás mellett „németre járt”, zongorázni tanult, rengeteget olvasott.

Nemcsak az általános iskolát, a gimnáziumot is itt végezte. A közös diákkor tizenkét esztendeje alatt kialakult, eltéphetetlen kötelék fűzte osztálytársaihoz egy életen át. Pedig ő már akkor se számított egyszerű esetnek: Osztálykiránduláson egy lepedő segítségével kísértetnek öltözve riogatta - leckéztette a napközben nagyszájúan férfit játszó, az éjszakai rém látán azonban egyszerűben reszkető kisfiúvá változó többieket. De a sokadik érettségi találkozóra készülődve, a nehezebb sorsú, szerényebb anyagi körülmények között élő volt osztálytársat maga mellé vette, az üzleteket végigjárva, tetőtől talpig felöltöztette - nehogy már kellemetlenül érezze magát szegény!

Ami igaz, az igaz, a tanárok többsége sem ilyen diákokat álmodik magának, amilyen ő volt.

Lázadó szelleme nem szívelte a korlátokat, megbántottságában nem tudott tekintettel lenni holmi erőviszonyokra: amikor valamelyik tanára részéről sérelem érte, áttette székhelyét az első padba, hogy jól látható legyen, és további mihezartás végett szertartásosan kikészítette a kétélű törét a pad tetejére ...A tanári kérdésre, hogy mégis mit képzelsz, azonnal kész volt a válasszal: nem tiltja a házirend!

Éltanuló sose volt, de minden iránt érdeklődő és tájékozott igen. Valósággal falta a könyveket, komplett versesköteteket tanult meg kívülről, és egész életében verselt maga is. Miniszterként is, többnyire éjszaka. Ahogy készen lett egy költeményével, azon melegében felhívott valakit, beolvasta a telefonba, és kisdíakként izgulva várta a kritikát. /Az álmából felriasztott kiszemelt ítézés nem mindig tudott örülni a megtiszteltetésnek, mondjuk hajnali kettőkor./

Ez is ő volt. Közismert szétszórtsága, szertelensége éppúgy hozzá tartozott, mint a mély érzelmek vagy a logikus, elemző gondolkodás képessége.

Elemi erővel felszínre törő, hirtelen indulatairól az első pillanatban talán maga se tudta mindig, miként folytatódnak: gyönyörű - mert hiteles - zongorajátékban oldja fel hullámzó érzelmeit, vagy olyat fog mondani, esetleg tenni is, amit nagyon megbán majd, és amivel egyébként is magának árt a legtöbbet ...

„Mélységes mély a múltnak kútja”, valóban. Hogyan és hová épültek be benne azok a kiscserekkori éjszakák, amikre később így emlékszik vissza:

„a Mama minden-minden-minden éjjel egy óraker, három óraker, négy óraker fel szokott sírni, és gyakran én ráztam meg a vállát, én öleltem meg a testét, töröltem a könnyeit ...egyét nem tudott: felejteni. Álmában nem tudott felejteni ... Felijedt apám, felijedt Gyuri, aztán talán tovább aludt a család.”

Elvégezte a jogi egyetemet, és egyre felelősségteljesebb munkakörökben dolgozott, magánéletében is révbe ért. Természetesen itt, Marcaliban. Felesége, Filebics Magdolna mintha csak a Mama ketté tört álmát teljesítette volna be: tanítónő volt. / Később szociológusként vált ismertté. / Együtt, egyforma szeretetben nevelték a két kisfiút, Lacit és Pétert, akik felnöve szintén Marcaliban találták meg a boldogulásukat. Ők üzemeltetik a városban közismert két vendéglátóhelyet, a Kék Holdat és a Marcali Hát nevet viselő Nagypincét.

Tamás a rendszerváltás éveiben sodródott a politikába, ahogy akkoriban annyian mások is, mintha a Fényes szelek korát ismételte volna a történelem, lehetőségeivel, buktatóival egyaránt.

Először „csak” parlamenti képviselő, később miniszter - privatizációs és ipari is -, államtitkár lett, meg felsorolni is sok lenne, hányféle posztot töltött be, és nemcsak politikaiakat.

Mit lehetett ebből érezni itt, Marcaliban?

Hogy sokat lehet látni a tévében. A kilencvenes évek elején-közepén ez még újdonságnak számított.

- Odanézz! Ott a Suchmann! - sok marcali családban kiáltott fel valaki eszténként, a Híradót nézve. Jó volt látni, talpraesett volt mindig, nem kellett szégyenkezni miatta. Jó szónok volt.

Azt is lehetett tudni, hogy érdemes segítségért fordulni hozzá. Meghallgat, s ha teheti, intézkedik.

De legfőképpen az látszott, hogy rengeteget talpal ezért a városért. Hogy szívügye is, presztízskérdés is neki: meg tud-e oldani egy-egy problémát, ide tud-e irányítani súlyosabb pénzeket. Legtöbbször meg tudta oldani, ide tudta irányítani.

Talán nemcsak a magas pozíció miatt, hanem főleg azért, mert az itt élő emberek az ő számára nem a „lakosság” voltak, hanem az utcabeliek, az iskola- vagy munkatársak, a Papa, a Mama ismerősei: a Kati, a Laci, a Maci, a Józsi, a Sanyi bácsi, az Eszti néni.

Másból nem igen lehetett volna kikövetkeztetni, hogy így fölvitte az Isten a dolgát.

Ugyanúgy jött-ment a városban, mint azelőtt, rótt a kilométereket a lovaskocsival. Péntekenként pedig, amikor csak tehetett, ahogy gimnazista kora óta mindig, a piacon töltötte a délelőttöket. Mert a piac nemcsak bevásárlóközpont vagy vendéglátóhely, zöldséges vagy hurkasütő, hanem a hajdani agórák és fórumok, a régi kiskocsmák jogutódja is volt az ő szemében. Ott lehetett találkozni az ismerősökkel, elbeszélgetni az élet dolgairól, megvitatni ezt-azt. Ott meghallgatásra találnak a sérelmek,

megosztódnak az örömök.

Tud valaki olyan esetről, amikor itt, Marcaliban, bárki, akit ő ismert, képviselő vagy Miniszter Úrnak szólította? Volt ő Gabi, Tomi, Tamás, még, „na idefigyelj Suchmann is”, de hogy hajbókolni kellene előtte, az valahogy senkinek nem jutott eszébe.

A politikai pálya eredményei vagy kudarcai más lapra tartoznak. Azt majd elemzik a hivatásosok, történészek, politikusok. Ami biztosan tudható: plebejus érzelmektől fűtött, mindvégig felvállaltan baloldali ember volt.

A kilencvenes években olyan időket éltünk, hogy egy miniszter akkor is belebukhatott egy sikamlósabb ügybe, ha semmi köze nem volt hozzá. Akkor is, ha az a bizonyos ügylet jogilag támadhatatlan volt az általa irányított terület szempontjából, de morálisan megkérdőjelezhetőnek számított. Egy vezetőnek a beosztottjai dolgaiért is vállalnia kell a felelősséget. A döntést elfogadta. Tudomásul vette, de mélyen sértette.

A Mama ekkor verset írt hozzá:

„Töviskorona a fejedem,
de folt nincs a becsületeden,
Pedig rád dobták a gyanú piszkát, sarát,
maradt-e még őszinte jó barát?”

Nagyot ütött rajtad
az élet ostora,
de becsületed rangért,
ne add oda soha.”

A zaklatott életmód, az állandó feszültség megroppantotta az egészségét, de visszavonulásra, nyugodtabb, kiegyensúlyozott életmódra rábeszélni nem lehetett, pedig próbálkoztak vele sokan. Lételeme volt a folytonos nyüzsgés, az állandó intézkedés. Enélkül nem tudott élni, lehet, ha megfosztja magát tőle, az még jobban ártott volna neki.

Ifjúkori érdeklődését végig megőrizte, szabadidejében továbbra is a régi kedvteléseinek hódolt. Amikor már megengedhette magának, szenvedélyesen gyűjtötte a kéziratokat, különféle műtárgyakat, történelmi emlékeket - tudta értékelni őket, megvolt hozzá a műveltsége. Tudósokkal, művészekkel barátkozott, számon tartotta a klasszikus értékeket, zenében, irodalomban, képzőművészetekben egyaránt. Ennek tudott örülni - tivornyákra nem költött, az nem az ő ízlésvilága volt ...

Nehéz embernek, megosztó személyiségnek is tartották, joggal: a simulékonyság nem tartozott az eszköztárába, tudott nyers, akár durva is lenni. Nemcsak barátokat, ellenfeleket is gyűjtött. Azt azonban nem vitathatja el senki, hogy Marcali a MINDENT jelentette neki.

Amikor a Mayer Emesével kötött második házassága a fővároshoz kötötte, a marcali szülőházat akkor is az otthonának tekintette. A Mama és a Papa halála után szépen felújította, gyakran időzött benne.

Feltűnhet, hogy ebben a családban a neveknek olykor jelentősége van. Gyuri, az idősebbik fiú az édesanya kistestvére, a haláltáborban két éves korában megölt Gyurika után kapta a nevét, Tamásét pedig Gyuri fia viszi tovább. Laci kislánya, Julcsi a Mama nevét „örökölte” meg. Julcsi három éves, ő már csak a családi történetek alapján fogja megismerni, hogy igazából ki is volt a nagypapa.

Dr. Suchmann Tamás Marcaliból indult és Marcaliba tért meg. Végső nyugalomra is. Közös sírban pihen az egykori kis család mind a négy tagja. Marcaliban, terebélyes gesztenyefák árnyékában.

ÜGYES ...

Háromból három

Tét	EAN	Megnevezés	Menny	Egység Ár	Összesen Ár
1.0000	2893630000000	SPAR FR. COUREE PAR-SÉT	0,936 KG	299,15	280
1.00	2893630000000	SPAR FR. COUREE PAR-SÉT	-0,936 KG	148,50	-139
Pénztár: 104 Transzaksiószám: 1468576 Blokkszám: 16 A nyugta dátuma: 2023-05-23 Visszaru oka: Rabattnál nem jó vonalkódot húzott be a pénztáros Megoldás: A vevő kéri a vételár különbözetének visszatérítését!					
V - ÁFA	Nettó érték	ÁFA	Bruttó ár		
5 %	134,29	6,71	141,00		
Összesen: 141 Kerekítés: -1 SPAR, kifizetés: ***140*** Egyszáznegyven FT					

A vevő neve:

Vevő címe

SPAR aláírás

Tét	EAN	Megnevezés	Menny	Egység Ár	Összesen Ár
1.0000	2893220000000	NO.J. KAS.CSB. + SZEL.TC	0,493 KG	2.699,80	1.331
1.00	2893220000000	NO.J. KAS.CSB. + SZEL.TC	-0,493 KG	1.888,44	-931
Pénztár: 102 Transzaksiószám: 1638943 Blokkszám: 28 A nyugta dátuma: 2023-04-16 Visszaru oka: Rabattnál nem jó vonalkódot húzott be a pénztáros Megoldás: A vevő kéri a vételár különbözetének visszatérítését!					
V - ÁFA	Nettó érték	ÁFA	Bruttó ár		
5 %	180,37	19,65	200,00		
Összesen: 400 Kerekítés: 0 SPAR, kifizetés: ***400*** Négyzáz FT					

A vevő neve:

Vevő címe

SPAR aláírás

1. Tévedni emberi dolog

Amikor Vásárló először veszi észre, hogy többet fizetett a kelleténél, először elbizonytalanodik, hátha valamit elnézett, netán elszámolta magát. Dehát alig vett valamit, három számot csak össze tud adni, ha régen volt is a matekérettség! Böngészni kezdi a blokkot, és már látja is: az akciós terméknél nem az akciós, hanem az eredeti árat számolták fel neki, holott azon jól láthatóan fel van tüntetve a kedvezményes ár. Magától értetődő jóhiszeműséggel gondolja, nyilván egyszerű tévedésről van szó - Istenem, a lónak négy lába van, mégis megbotlik. Némi hezitálás után odalép a pénztárhoz, és óvatosan elrebegi, hogy talán, esetleg, nem lehetne - e, mivel lám, itt a blokk, itt az áru, rajta a címke, és ez bizony nem egyezik. Pénztáros nem vitatkozik, elismeri a malört, de azt azért megjegyzi, Vásárló a hibás, mert ROSSZUL // helyezte a szalagra az árut.

Tét	EAN	Megnevezés	Menny	Egység Ár	Összesen Ár
1.0000	5992734200304	HEMLEN-SALON 2x2000	1,000 DB	2.199	2.199
1.00	5992734200304	HEMLEN-SALON 2x2000	-1,000 DB	1.100	-1.100
Pénztár: 103 Transzaksiószám: 2003781 Blokkszám: 138 A nyugta dátuma: 2023-04-01 Visszaru oka: Rabatt meg nem adása Megoldás: A vevő kéri a vételár különbözetének visszatérítését!					
V - ÁFA	Nettó érték	ÁFA	Bruttó ár		
27 %	805,35	233,65	1.039,00		
Összesen: 1099 Kerekítés: 1 SPAR, kifizetés: ***1.100*** Egyszer-egyszáz FT					

A vevő neve:

Vevő címe

SPAR aláírás

2. Már megint?!

Második alkalom: ugyanaz, pontosan ugyanaz. Kettőt fizet, egyet vihet! Vásárló most már morgolódik cseppet - persze csak szigorúan magában -, és miközben visszalép a pénztárhoz reklamálni, elrevedezik kissé: Vajon Newton hányadik törvényében lehet az benne, hogy a bolt mindig Vásárló kárára téved, és soha nem a sajátjára? Úgy elrendeződik, bocsánatkérés / ismét / elmarad.

3. Azért ami sok, az sok!

Bevalljuk, a harmadik eset már inkább csak amolyan kísérlet Vásárló részéről. Vajon most hogy lesz? Hogyan lenne. Ahogy eddig. Az érvényes ár dupláját számlázzák. Pénztáros kimondottan udvarias, láthatóan kellemtlenül érzi magát: nem ő tehet róla, rosszul ragasztották rá azt a fránya cetlit. Rögtön intézkedik.

Hogy mit csinál? - kérdezhetné a tájékozatlan olvasó. Mi az, hogy intézkedik?

Hát ez az. A szóban forgó üzlet nem követi a többi, özönvíz előtti, primitív módszerekkel dolgozó bolt módszerét, hogy tévedés esetén azonnal sztorinó, pénz rögtön vissza, elnézést, vizontlátásra. Óh, nem! Ők kimondottan innovatívak, és fölöttébb kreatívak. Náluk Vásárlónak kinn kell várakoznia szépen az előtérben, és amikor fog akadni egy eladó, aki éppen ráér, akkor:

1. elveszi az árut és a blokkot
 2. ezekkel hátra megy az épület másik végébe az irodába
 3. jegyzőkönyvet készít
 4. azt aláírhatja illetékessel
 5. az árut és a jegyzőkönyvet visszahozza az előtérbe
 6. felveszi a vevő adatait /név, lakcím /
 7. Vásárló rápillant a vonatkozó paragrafusra, aminek neve, száma: jogi szöveg /ábra mellékelve /
 8. Vásárló konstatálja, hogy mivel a „számla reklamáció /sic ! / kezeléséhez „ ezeket az adatokat önkéntesen meg kell adnia, lemond az „előzetes teljeskörű tájékoztatás” -ról, kitölt, aláír, pénz vissza, lehet menni.
- Az egész eljárás alig vesz igénybe /az aktuális forgalmi helyzettel függően /potom 10 - 20 percet.

És ha Vásárló munkába siet? Menni kellene a gyerekért bölcsődébe / óvoda-ba? El kellene érnie a buszt?

Ja, azt előbb kellett volna meggondolni! Nem kellett volna hübelebalázs módjára ugrálni, most már egye meg, amit főzött! Kénytelen várni: Nem elég, hogy duplán fizetett, még az árut is elvették tőle, rosszabb helyzetbe került, mint a reklamáció előtt volt. De ha nagyon muszáj sietnie, hagyni fogja a francba, nem ér az egész annyit.

Ügyes ... Ki van ez találva ...

Jogi szöveg: Elismerem, hogy a visszajáró fenti összeget hiánytalanul átvettem.

Kijelentem, hogy a személyes adataimat a számla reklamáció kezeléséhez előzetes teljeskörű tájékoztatást követően önkéntesen adtam meg.

A jelen reklamációval kapcsolatos kártérítési igényem teljeskörűen rendezésre került, semmilyen jogcímen további követelésem az ügyvel kapcsolatban a SPAR-ral szemben nincs és ilyet a jövőben nem is támasztok.

Tájékoztatjuk, hogy fogyasztói jogvita esetén a megyei (fővárosi) kereskedelmi és iparkamarák mellett működő békéltető testület eljárását is kezdeményezheti.

MARCALI VÁROSÉRT

Győrei István a Marcali Mikszáth Kálmán Általános Iskolának (a név többször változott az évek során), 1980-tól tanára, 1982-től, huszonnyolc éven át igazgatóhelyettese, 2010-től 2021-ig, nyugdíjba vonulásáig igazgatója volt. Negyvenegy évig volt az iskola tantestületének tagja. Győrei Istvánné (Bezzeg Judit) az iskola könyvtár-magyar szakos tanára volt.

-Hogyan kezdődött?

-1956-ban Marcaliban születtem, de 18 éves koromig Balatonkeresztúron éltem a szüleimmel, húgommal. Néhány háznyira laktunk az iskolától. Ma is megvan a szülői ház, sokat vagyunk ott, így a mai napig iskola közelében, iskolazajban lehetünk. Középiszkolába Marcaliba jártam, minden nap vonatozva. A Lady János Gimnáziumban érettségiztem, közgazdasági osztályba jártam. A szüleim támogattak abban, hogy az érettségi mellett szakmám is legyen, ezért választottam így középiszkolát. Érettségi után a Szombathelyi Tanárképző Főiskola matematika-könyvtár szakára jelentkeztem, és tizenegy hónapnyi katonáskodás után főiskolai hallgató lettem.

-Családi indíttatás volt a pályaválasztás?

- A szüleim az ÁFÉSZ betonüzemében dolgoztak. A nagybátyámon kívül nem volt diplomás a családban. Ő a háború után balesetben gyerekként elveszítette a látását, nem volt más út, tanulnia kellett. Jogot végzett. Példaként tekintettem rá. A középiszkolában éreztem késztetést először arra, hogy tanár legyek.

A matematika fakultációt tartó Kiss József és a történelmet tanító Gál József tanár urak inspiráltak, voltak rám nagy hatással. Azért is választottam ezt a szokatlan szakpárosítást, mert a felvételi történelemből és matematikából volt, két kedvelt tantárgyamból.

-Mi történt a diplomaosztó után? Mikor ismerkedtél meg a feleségeddel?

-Feleséggel ötvenhárom éve ismerjük egymást. Idén ünnepejük a 43. házassági évfordulónkat. 1970-ben Kiskorpádon az almaszedő táborban találkoztunk először, aztán párhuzamosan futott az életünk. Ő is Marcaliba járt gimnáziumba. Ugyanarra a főiskolára jelentkeztem, ő könyvtár-magyar szakot végzett. Az azonos szak miatt voltak közös előadásaink, időnként együtt utaztunk haza, közben barátok lettünk. De csak a diplomaosztó utáni nyáron egy véletlen találkozás után indult el a közös életünk. Azóta együtt vagyunk. Az első év, a jegyben járás nem volt könnyű, mert a szerződés egy pápai Kereskedelmi Szakközépiszkolába szült. Matematikát tanítottam és kollégiumi nevelő voltam. Feleségemnek friss diplomásként a Mikszáthban ajánlott munkát az akkori igazgató, Gröbl Lászlóné, Terike néni. Ha kicsit előbb lettünk volna egy pár, nekem is lehetett volna helyem az újonnan alakult iskolában. Aztán egy év után 1980 augusztusától én is mikszáthos tanár lettem. Feleségem 1979-ben életre szóló szép feladatot kapott az iskolai könyvtár kialakításának, működtetésének a lehetőségével.

-Kihívás volt egy új iskolát elindítani?

-Fantasztikus időszak volt ez az életünkben. A fiatal és a tapasztaltabb kollégák egy emberként vállalták, hogy kialakítsák az új iskola pedagógiai elveit, egyéni arculatát, szokás és hagyományrendszerét. Cél volt, hogy minél előbb igazi közösséggé formálódhasson a diák, szülő, pedagógus hármasa, erősödjön az együvé tartozás érzése, neve legyen az iskolának. Lelkesítő volt a feladat. Úgy érzem, sikerült annak az érzelmi kötődésnek az alapjait lerakni, amely a mikszáthos vagyok érzést szülte. Felvállalta a tantestület, hogy a lakótelep szellemi központja is legyen. Ismeretterjesztő előadásokra hívtuk a szülőket, irodalmi műsorokkal készültek a kollégák jeles évfordulókra, Családi kör klub működött pedagógiai témák megbeszélésére, minden értekezletnek volt valamilyen pedagógiai témája is önképzés céllal. Pedagógus kórus működött, akik a karácsonyi hangversenyeken mutatkoztak be. Mindenkinek megvolt a feladata, mindenki felelős volt valamiért. Hőskornak gondoljuk ezt az időszakot. Szombatonként a lakótelepről bejárhattak a diákok, szülők a tornaterembe mozogni. Télen a város a csodájára járt a jégpályának. Trombitás Árpád kollégánk képes volt éjszaka felkelni és „hízlalni” a jeget.

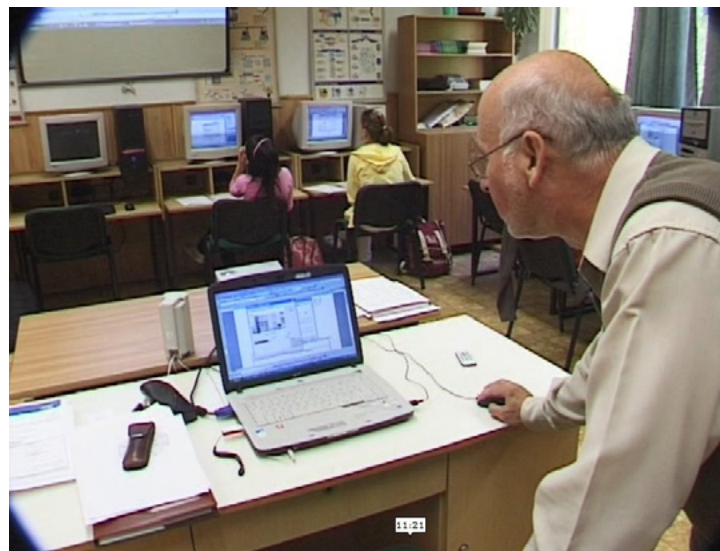
Mindannyian éreztük, rajtunk múlik, milyen lesz az új iskola. Az egyéni arculatteremtést szolgálta az 1979-ben elindított német nyelvi oktatás, az emelt szintű testnevelés bevezetése. Az új, helyi értékelési rendszerben a nyolcadik év végi vizsga a középiskolába való belépést könnyítette, a negyedévi értékelés a szülőket tájékoztatta. Ha nem csak a kezdetekről beszélünk, akkor említhetem azt a sok innovációt, amelyek kollégáim elszántságát, tenni akarását mutatták a több mint negyven év alatt. Klubnapközi, körzeti versenyek szervezése, a magyar nyelv napjai, a Nat-hoz kapcsolódó tantárgyi segédanyagok elkészítése, kiadványok megjelenítése, az alapműveleti matematikaverseny, Mikszáth Sakk-kupa, a különleges táborok, művészeti, kulturális életünk, a SPORT. Kollégák másoddiplomái, önképzések, megújulások.

1980-tól kapcsolódtam be az iskola életébe. Osztályfőnök lettem, matematikát, gyakorlati ismereteket tanítottam. 1982-ben az igazgató-nő felkért helyettesének, amikor új státuszt kapott erre az iskola. Nagy megtiszteltetésnek vettem, de sajnáltam, hogy meg kellett válnom az osztályomtól. Hogy szoros volt a kötődésünk, bizonyítja, hogy minden osztálytalálkozóra meghívtak. Amikor tartalékos katonának behívtak, négyoldalas levelet írtam nekik a miheztartás végett. Nemrég került elő ez az írás, kiderült, hogy megőrizték.

A tantestület támogatásával megerősítve vállaltam a helyettesi felkérést. Nagy megtiszteltetés volt a bizalom irányomban. 820 diák járt akkoriban iskolánkba. Több helyszínen tanítottak kollégáim, nem volt egy könnyű időszak. De Bene Lászlóné, Ottilia néni, megértő türelemmel tanított, az ő precizitása, alaposága egész pályám során példa volt előttem. Az, hogy ő magához emelt egy pályakezdőt, nagy megtiszteltetés volt. Igyekeztem helyettesként a felső tagozatos kollégáimnak a munkáját a tőlem telhető legjobb szándékkal segíteni.

A pedagógus pálya mindig új kihívásokat kínál. Az 1980-as években az informatika oktatására teremtődött lehetőség iskolánkban. Kezdetben Commodore gépekkel indítottunk szakkört, fakultációt, aztán 1989-től az IBM gépek adta lehetőséggel informatika tagozatot szerveztünk. Ez is egy újabb hőskor volt. Már a főiskolán a szakdolgozatom elméleti részének lefuttatásához számítógépre volt szükség, (igaz, ehhez Veszprémbe kellett utazni, hatalmas gépek voltak az akkori eszközök) így számomra is fontossá vált ez az új oktatási terület. A Janus Pannonius Tudományegyetemen informatika szakos tanári diplomát szereztem. Örömmel tanítottam ezt a tárgyat. Bekapcsolódtam az Informatika-Számítástechnika Tanárok Egyesületének munkájába, felkérést kaptam kiadvány bírálatra.

Oktató szoftverek készítésére is vállalkoztam. Matematikát segítő munkámat országos pályázaton díjazták. A kollégák számítástechnikai ismereteket szerezhettek azokon a tanfolyamokon, amelyeket Zsiborás József kollégámmal együtt vezetünk. Büszke voltam versenyeken induló sikeres tanítványaimra. A Nemzeti Alaptanterv bevezetése új feladatokat adott. Helyi tantervet készítettünk, pedagógiai programot írtunk, új ismeretek kellek az új feladatokhoz. A budapesti Műszaki Egyetem Gazdaság-és Társadalomtudományi Karán közoktatásvezető és pedagógus szakvizsgát szereztem.

-Mire vagy a legbüszkébb a munkádban?

-Arra, hogy egy megújulásra, vállalásokra mindig kész, alkotó pedagógusokból álló tantestület tagja lehettem. Kollégáim mindig mellettem állva erősítettek, a közös gondolkodás segített abban, hogy közösségünket jó akaráttal, megértéssel a legjobb tudásom szerint segíthettem. Arra, hogy diákjaink kollégáim munkája, saját szorgalmuk nyomán öregbítették iskolánk, városunk hírnevét, hogy országos, városi díjakkal kitüntetett kollégákkal dolgozhattam együtt. Elismeréseik, sikereik mindig közös örömünk volt. A közösség, és egymás tisztelete és megbecsülése adta az erőnket. Így hozhattunk létre országos versenyt, juthattak el diákjaink országos versenyekre, így lett egy jól működő iskola a második otthonunk. Igyekeztem úgy helytállni a helyemen, szervezni iskolai életünket, hogy mindenki meglegedésére legyen. Ebben a gyerek-szülő-pedagógus hármasnak kellett együttműködnie úgy, hogy mindegyik fél jól érezze magát benne.

S ehhez meg kellett találni a szükséges kompromisszumokat. Megértéssel voltam a mindennapokban a hozzám fordulókhöz. Büszke vagyok arra, hogy az iskolánk képviselte szellemiség sok-sok, már felnőtt tanítványunk szavaiból visszaköszön.

-Hogyan alakult a családi életetek?

-Először albérletben laktunk, majd szülői segítséggel egy kicsi lakást tudtunk venni. Hálásan gondolunk kollégáinkra, akik az üres lakásba kályhát, hűtőt, asztalt, széket adtak. 1983-ban született Eszter leányunk. Pécsen a Leówey Klára Gimnázium biológia-kémia tagozatán érettségizett. A Pécsi Orvostudományi Egyetemen végzett. Három évig PHD hallgató volt. Gyermekgyógyász szakorvos. Jelenleg neonatológus szakvizsgájára készül. Pécsen él a családjával. A Pécsi Tudományegyetem Szülészeti és Nőgyógyászati Klinika Koraszülött Intenzív Osztályán dolgozik. Férje programozó informatikus. Van két kisfiuk, Ágoston most volt harmadik osztályos, Domonkos szeptemberben lesz elsős. Ágoston nagy bogarász, terráriumokban rovarokat gondoz. Balatonkeresztúron nyáron együtt fogtuk csapdával a lőtűcsököket.

-Hobbi?

-Szüleim nehéz fizikai munkát végeztek, de mellette volt erejük állattartással, földműveléssel, szőlővel foglalkozni. Mindent vállaltak, hogy kicsit előre jussanak. A nagyszülők ugyanilyen példát mutattak. Gyerekként, húgommal együtt mindig meg volt a feladat, amit el kellett végeznünk. Csak utána jöhetett nyáron a Balaton. Azt tanultam meg a családban, hogy az ember nem tétlenkedhet. Gyerekkorom óta ehhez tartom magam. Édesapám korán meghalt, segítenem kellett édesanyámnak a ház körül. Apósomék is kertes házban éltek, idővel ott is helyt kellett állnunk, betegségükben is a segítségünkre szorultak. Mindig volt feladat. Már a szüleink nem élnek, de a tőlük már gyerekként megtanult és a mindig is gyakorolt dolgokat visszük tovább. A keresztúri ház kertjében most szőlő, gyümölcsös, veteményeskert ad munkát. Újíthatjuk a szülői házat, hogy nyaranta az unokákkal együtt élvezhessük.

Szeretünk kirándulni, kedveljük az arborétumokat, hegyvidéket. A Balaton-felvidék várait, kilátóit nagyon szeretjük. Kedvencünk a Csobánc, onnét a legszebb a Balaton. Minden évben, akár többször is elmegyünk oda. Mindig érdekelt a fotózás, szívesen olvasok. Na meg a jó sportközvetítéseket is élvezem. Nem unatkozunk. Nem tétlenkedünk.

Jó egészséget, boldog nyugdíjas éveket kívánunk!

65 ÉVE

Érettségi találkozót tartott május 13-án a legelső marcali gimnáziumi osztály. A régi ipari iskola épületében kezdték el tanulmányaikat, negyvenen. Sajnos, már csak tizenkilencen élnek közülük. A negyven éves találkozó után határozták el, hogy ezután minden évben összegyűlnek baráti beszélgetésre, most 14-en voltak jelen. Borsos Sándor doktor úr minden alkalommal vörös rózsával kedveskedett a hölgyeknek, így volt ez most is. Kőrösi András intézményvezető köszöntötte őket az iskola épületében, még apró ajándékkal is kedveskedett a résztvevőknek.

Ők örömmel elevenítették fel emlékeiket, előkerültek a régi fényképek, történetek. Többen élnek közülük Marcaliban, így Páhi Imréné, Lengyel József, Borsos Sándor. Van, aki Pécssett, Budapesten, Kaposváron, Veszprémben dolgozott, s tölti a nyugdíjas éveket. Egyikőjük pedig Svájcban él a családjával. Többen a tanári pályát választották, de lett közülük orvos, könyvelő, villamosmérnök, egészségügyi dolgozó, pénzügyi ügyintéző, műszerész. Kívánjuk, még sok ilyen találkozóra legyen lehetőségük jó egészségben!

MARCALI NAPLÓ

ÖNKORMÁNYZATI MAGAZIN

Példányszám:

készült 5500 példányban.

Felelős kiadó:

Marcali Város Önkormányzata

Felelős szerkesztő:

Horváthné Csoszó Gyöngyi

Ingyenes kiadvány

Nyilvántartási szám: 831268

ISSN szám: 2416-0539

Nyomdai kivitelezés:

Domonkos Nyomda, Marcali

Fotók: Marcali Portál

MARCALI VÁROSÉRT

Horváth László tanító 2023-ban Marcali Városért kitüntetését kapott. Sok száz gyermekkel foglalkozott több évtizedes pedagógiai munkája során.

-Hol nőttél fel, mivel foglalkoztak a szüleid?

-Somogyszepentpáli vagyok, pontosabban varjaskéri. Édesapám hat elemít végzett. Csirásként, darálósként dolgozott gyerekkoromban, majd később a törpevízmű társulás alakulásakor őt választották vezetőnek.

Úgy ment nyugdíjba, hogy előtte háztáji üzemágvezető volt a termelőszövetkezetben, tulajdonképpen mezőgazdasági agronómusi munkakört töltött be. Édesanyám sokat betegeskedett, mivel nagyon megfázott egy lakodalomban, asztmás lett. Én ekkor még kisgyerek voltam. Sokat volt emiatt kórházban, sajnos szegény nem érte meg az ötven évet. Az alsó tagozatot összevont osztályban jártam Somogyszepentpálon. Felsőbe már Kéthelyre mentünk, mivel a faluban épp akkor szűnt meg, amikor én oda kerültem volna. Aztán a gimnáziumot Marcaliban végeztem, 1976-ban érettségiztem.

-Volt tanár a tágabb családban? Mi inspirált arra, hogy ezt a hivatást válaszd?

-Senki. Mindkét nagyapám ács volt. Ki nyújtott mintát? Az alsós Judit néni 2-4. osztályban tanított bennünket, cigány származású volt. Nagyon szerettük őt. Sokan voltak az iskolában cigányok, soha nem volt affér közöttünk. Felsőben jó szívvel emlékszem Polgárdi Lajosra, a gimnáziumban pedig Csuka Editre – osztályfőnököm volt két évig -, valamint Gál József tanár úrra. Tanár úr történelmet tanított az első két évben, ez aztán hosszabb távú kapcsolatot eredményezett közöttünk. Talán az olvasás szeretete is hajtott efelé, sokszor órákon a pad alatt könyvet bújtam. Szerettem gyerekek között lenni, akkoriban élénk közösségi életet éltünk. A KISZ klubban vetélkedőket, színjátzókört csináltunk. Jó emlék az önkéntes mezőgazdasági munka, az MHSZ foglalkozások. Eltökéltem, pedagógus leszek. Szerencsém volt, az alkalmassági vizsgát épp akkor törölték el, amikor én felvételiztem. Mert bizony, az énekléssel hadilábon állok. Először Pécsre jelentkeztem magyar-történelem szakra. Kiderült, sokan gondolkodtunk ugyanígy.

Mivel a matematika jegyem az utolsó évben nem volt éppen fényes – beteg voltam, mulasztottam emiatt, meg rendeztem egy olyan színdarabot, aminek a tanár volt a nem éppen pozitív főszereplője –, úgy gondoltam, nincs esélyem. Fél évet képesítés nélkül tanítottam Niklán, majd Kéthelyen. Utána a kaposvári tanítóképzőben tanultam tovább. Itt Nagy Tibor bácsit szerettem nagyon. Kb. 180-an diplomáztunk az évfolyamban. A főiskola után az első osztályomba 37 gyerek járt. Emlékszem, ahogy mentem reggelente a Lengyelkerten át a gombai iskolába, még a 70 éves bácsi is tanító úrnak szólított, amikor rám köszönt. Tisztelték a tanárembert, s bizony, a szülők „elrendezték” a gyereket, ha az kellett.

-Mikor ismerkedtetek meg feleségeddel, Csordás Piroskával? Ő szintén megbecsült tanító, ma már ő is nyugdíjas.

-Egy évfolyamba jártunk a főiskolán, ott az utolsó éven kerültünk közel egymáshoz. 1981 augusztusában házasodtunk össze. Én Gombán kezdtem tanítani, a feleségem pedig a Nevada alatt a Rákóczi utcában. Bizony, ott is folyt akkor oktatás. A gombai iskolában telt a pedagógus életem jelentősebb része, csak három olyan év volt, amikor nem ott tanítottam, mert a német nyelv oktatása miatt negyedikben feljöttünk a Mikszáthba. Ez 2006-ig tartott, onnantól már a Mikszáthban voltunk. Alapjában véve mindig osztályfőnök voltam az első 26 évben végig, aztán már forgással ment az osztályfőnökség, 29 éven át írtam „zsinórbán” a bizonyítványokat. 18 évig voltam munkaközösség-vezető, korábban a közalkalmazotti tanács tagja, szakszervezetis, mikor éppen mi.

-Gyerekkorodban is szerettél túrázni?

-Mindig „mászáltam” erdőben, mezőben a környékünkön. Amikor második évben tanítottunk a Mikszáth Iskolában, Piroskával, Gájer Tamással elmentünk a gyerekekkel vándortáborba. Ottalvós volt, sok diák jött velünk. Ekkor még kevés összegből tudtunk ilyet szervezni. Persze, mi ezért nem kaptunk fizetséget, de ha a lehetőség megengedte, honorálták a munkánkat november 7-én jutalom formájában. 1986-ban hathónapos terhes volt a feleségem, ezért csatlakozott hozzánk Guricza Gyula is a bakonyi programhoz. Meg is maradt ez a csapat 1994-ig. 1993-94-ben ún. álló vándortáborokat csináltunk, csillagpont túrákkal, (ezután Gyuszira

taksáltam a táboroztatást. Aztán 1997-ben kitaláltam a barangoló- és horgásztábor. Hat napos volt, az első két turnusban, majd lett belőle három. A harmadik változat a túlélő tábor volt, itt Trombitás Árpád segített öt éven át. Busszal –vonattal elmentünk valahová, és gyalog jöttünk visszafelé. Aludtunk mezőn, kápolnában, kápolna előtt, kultúrházakban. A diákormányzat meg a városi segített be anyagilag pályázatok révén. 2014-ben született meg az első unokám, akkor hagytam abba a tábor-szervezést. Emellett csináltunk négy erdei iskolát. Tanai Gyulával és Adriennel jártunk az Őrségben többször is, a Bakonyban. (Egyébként 55 tábor volt összesen.)

-Mindeközben könyveid is jelentek meg. 2005-ben elismerve addigi munkádat, Alkotói Díjban részesültél.

- Klassz kollégáim és vezetőim voltak, akik támogattak abban, hogy kiteljesedhesek minden téren. Számos projektet, jó gyakorlatot, innovációt csináltunk, csak éppen még nem így neveztük akkor. A barangolások kapcsán utána kellett nézнем térképeknek, útvonalaknak, tudnivalóknak. Ennek kapcsán Gál tanár úr szorgalmazta, hogy Marcali földrajzát, túraútvonalait gyűjtsük egybe. Könyv lett belőle.

Közben ő felkérést kapott arra, hogy a Somogyról szóló kézikönyvbe írjon a kistérségről, hívott, segítsek a munkában én is. 24 településre mentünk ki (anyagilag egyébként ráfizetéses volt a sok utazgatás miatt), de rengeteg információt lehetett összegyűjteni. A munkába én meg Guricza Guszit szerveztem be. Csömenden a török időkből a harang történetét az ottani lakatosmester mesélte el. A 90-es években gyűjtöttem az anyagot, 2002-ben jelent meg az első könyvem Az elveszett templomtorony címmel. Niklán Hársházi Pista bácsi révén ismerkedtem meg a hagyományokkal. Szentpálon pedig egy idős pap volt gyerekkoromban, aki járta a falut és feljegyzéseket készített, ez is megjelent a Somogyi Múzeum kiadványban. Édesapám is sokat mesélt, Pusztakovácsiban pedig Samu Zoltán. A marcali monográfiákban is sok hasznos információt leltem.

-Mikor volt minderre idő?

- Annak idején, a 90-es, 2000-es években még volt. Ha valami motoszkált bennem, azt hamar, két-három nap alatt megírtam. Jó ideje már roppant keveset értem rá ezzel foglalkozni. Idősebb is lettem, meg tanárként a leterheltségünk is akkorára növekedett, hogy sem idő, sem energia nem volt már rá.

-Gyermekeidről ha mesélnél ..

-Julcsi 1986-ban született, 1989-ben pedig Anna. Mindketten mikszáthosok voltak, majd a Táncsicsba jártak Kaposvárra középiskolába. Büszke lehetek rájuk, mindkét helyen plakettet kaptak jutalmul ballagáskor. A nagyobbik leány Pécsre, a kisebbik az ELTE-re ment egyetemre, bölcsészkarra. Lehettek volna tanárok, de egyik sem választotta ezt a pályát. Julcsi multicegnél német és angol nyelven végzi a külföldiekkel az ügyintézt. Anna egy online magazinnál végezte a gyakorlatát, és később is az újságírásban teljesedett ki. Tőle három unokám van, Julcsiéknál egy.

Dunaföldváron és Veresegyházán élnek a családjukkal. Sűrűn vagyunk együtt, nyáron nálunk vannak a nagyiúk.

-December óta nyugdíjas vagy. Hiányzik a tanítás?

-42 év az életéből a tanítás. Minden úgy volt jó, ahogy történt, hogy az következhesen, ami jött. Eleinte nagyon hiányzott, valójában nem tudtam, hogyan fogok ezzel a helyzettel megbirkózni. Aztán kiderült, egészen jól. Jött a tél, nem volt az olyan rossz érzés, hogy nem kell kimennem a hidegbe, elindulni az iskolába. A mostani oktatási helyzet is segített abban, hogy ne legyen akkora a szívfájdalmam. Persze vittem tovább a horgásztanfolyamot, az AMV-t, és nincs olyan két hét, hogy ne forduljak meg a Mikszáthban.

-Mik a terveid?

-Élni ameddig lehet, unokázni, udvart rendezni, írni még, túrázni, nekiindulni erdőnek, mezőnek. Piroška három éve itthon van, ő is sokszor elkísér a máskálásokra), meg a barátnője is. A főzésre is több időm jut. Sok zöldséggel készítem az ételeket, megszerettem az egészségem érdekében. Jobban is érzem magam ettől.

Hosszú, boldog, egészségesben töltött nyugdíjas éveket kívánunk!

ÁLTALÁNOS ISKOLAI DÍJAZOTTAK

A LEGMAGASABB ELISMERÉS- BEN RÉSZESÜLŐ TANULÓK

MARCALI NOSZLOPY GÁSPÁR ÁLTALÁ- NOS ÉS ALAPFOKÚ MŰVÉSZETI ISKOLA:

Noszlopy-díj kiemelkedő művészeti munkáért - Horváth Fruzsina 8. a
Noszlopy-díj az iskola legjobb sportolójának – Huszár Lilién 8. b
Noszlopy-díj az iskola legjobb sportolójának – Tóth Csanád Őrs 8. c
Noszlopy-díj kiemelkedő művészeti munkáért, az iskola legjobb sportolójának és a közösségért végzett munkáért – Takács Gergő Boldizsár 8. c

MARCALI MIKSZÁTH KÁLMÁN ÁLTALÁ- NOS ISKOLA:

Mikszáth plakett
Csordás Júlia 8.b
Horváth Dominika 8.a
Horváth Hanna 8.b
Pozsonyi Márk 8.b
Sándor Réka 8.b
Tamasián Gergő 8.a

Jó tanuló, jó sportoló
Fehér Kira 8.a
Kalota Levente 8.a
Tólos Barnabás 8.a
Trombitás Marcell 8.a
Varga Dominik 8.a

Gratulálunk valamennyi díjazottnak!

PEDAGÓGUSNAP

Június 8-án a Kiss László Városi Sportcsarnokban Marcali Város Önkormányzata ünnepséget rendezett a pedagógusoknak, és itt köszönte meg a nyugdíjba vonulók munkáját.

A Marcali Óvodai Központ nyugállományba vonuló óvodapedagógusa
Juhászné Darázs Anikó

Marcali Mikszáth Kálmán Ált. Iskola:
Horváth László
tanító

Marcali Mikszáth Kálmán Ált. Iskola:
Zsiborásné Varga Gyöngyi
általános iskolai tanár

Marcali Mikszáth Kálmán Ált. Iskola:
Zsiborás József
általános iskolai tanár

Marcali Mikszáth Kálmán Ált. Iskola:
Horváthné Simon Zsuzsanna
általános iskolai tanár

Marcali Noszlopy Gáspár Általános
és Alapfokú Művészeti Iskola:
Domonkos Márta Piroska tanító

Noszlopy Gáspár
Általános és Alapfokú Művészeti Iskola

Marcali Noszlopy Gáspár Általános
és Alapfokú Művészeti Iskola:
Csenteiné Balogh Katalin tanító

Marcali Hidas Frigyes Zeneiskola:
Kósiné Koczás Magdolna

Marcali Berzsényi D. Gimnázium:
Bodóné Bartik Mária
tanárnő

Marcali Berzsényi D. Gimnázium:
Horváthné Csozó Gyöngyi
tanárnő

Marcali Berzsényi D. Gimnázium:
Nagyné Bakos Franciska
tanárnő

MARCALI Hétszínvirág Általános
Iskola:
Csőndör Katalin

MARCALI Hétszínvirág Általános
Iskola:
Gájer Tamás

Nyugdíjba vonul még
Kiss Jenőné –óvodatitkár, és
Mecser Károly, gyógypedagógiai
asszisztens, buszvezető.

Képek: Szován Gábor

PROGRAMAJÁNLÓ

A plakátokat a Marcali Művelődés és Szabadidő Központ Nonprofit Kft. bocsátotta rendelkezésünkre.

Szülinapi Party

2023.07.22.

ÜNNEPELJÜK EGYÜTT A MARCALI VÁROSI GYÓGYFÜRDŐ 20. SZÜLETÉSNAPOJÁT.

Részletek később online felületeinken.

MOZGÓ KULTÚRHÁZ - JÁTSZÓTÉRI TEKERGŐ

Marcali Művelődési és Szabadidő Központ Nonprofit Kft utazó szolgáltatása a város játszóterein.

Helyszínek és időpontok:

Június 16. péntek 17:00-19:00
BERZSENYI PARK játszótér

Június 23. péntek 17:00-19:00

„PAPAGÁJ” LAKÓTELEPI JÁTSZÓTÉR

Július 28. péntek 17:00-19:00

GOMBAI JÁTSZÓTÉR (a KRESZ pályánál)

Augusztus 25. péntek 17:00-19:00

„SZERELMESEK KÚTJA” – Jókai utcai park
(a Spar mögött)

Augusztus 26. szombat 10:00-12:00

HORVÁTKÜTI KÖZÖSSÉGI HÁZ parkja

A Mozgó Kultúrházban animátorok segítségével kézműveskedhetnek és társasjátékozhatnak a családok, valamint könyvtári játékos foglalkozás keretében megismerkedhetnek a Marcali Berzsenyi Dániel Városi Könyvtár szolgáltatásaival is.

A részvétel ingyenes!

Eső esetén a program elmarad.

Bővebb információ: 85/510-504

Hungarian Rhapsody - Queen Tribute

MARCALI NEMZETEK FESZTIVÁLJA 2023. AUGUSZTUS 10-12.

Külföldi és hazai fellépő együttesek,
kulturális és gasztró programok

További részletek hamarosan!

ABBA TRIBUTE SHOW

A NYUGNATALAN A NYUGNATALAN

MARCALI 2023

VEB 2023 Európa Kulturális Fővárosa

SZEZONZÁRÓ PARTY

SPORT- ÉS EGÉSZSÉGFEJLESZTÉSI NAP

A MARCALI VÁROSI GYÓGYFÜRDŐBEN

2023.09.09. 12:00 - 18:00

Életmód tanácsadás és bemelegítés

KATUS ATTILÁVAL

A CSATA VETÉLKEDŐ

HARC AZ IDŐVEL ÉS AZ ELEMEKSEL

Étkezési és edzés tippek

BUZÁS DÓRITÓL

Professzionális Freestyle
EXTRÉM BICIKLIS SHOW

RÉSZLETEK KÉSŐBB...

MARCALI 2023

VEB 2023 Európa Kulturális Fővárosa

A Veszprém- Balaton 2023 Európa Kulturális Fővárosa támogatásával